Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

DYREKTYWA RADY 2003/48/WE

z dnia 3 czerwca 2003 r.

w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek

(Dz.U. L 157 z 26.6.2003, str. 38)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Dyrektywa Rady 2004/66/WE, z dnia 26 kwietnia 2004 r.	L 168	35	1.5.2004
►M2	Decyzja Rady 2004/587/WE, z dnia 19 lipca 2004 r.	L 257	7	4.8.2004
►M3	Dyrektywa Rady 2006/98/WE z dnia 20 listopada 2006 r.	L 363	129	20.12.2006

▼B

DYREKTYWA RADY 2003/48/WE

z dnia 3 czerwca 2003 r.

w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 94,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuły 56–60 Traktatu zapewniają swobodny przepływ kapitału.

(2) Dochód z oszczędności w formie wypłaconych odsetek od wierzytelności stanowi dochód podlegający opodatkowaniu w odniesieniu do rezydentów wszystkich Państw Członkowskich.

(3) Na mocy art. 58 ust. 1 Traktatu, Państwa Członkowskie mają prawo do stosowania odpowiednich przepisów swojego prawa podatkowego dokonujących rozróżnienia między podatnikami, którzy nie są w tej samej sytuacji w odniesieniu do ich miejsca zamieszkania lub siedziby lub w odniesieniu do miejsca, w którym ich kapitał jest inwestowany, oraz mają prawo do podejmowania wszelkich środków niezbędnych do zapobiegania naruszeniom ich krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych, w szczególności w zakresie opodatkowania.

(4) Zgodnie z art. 58 ust. 3 Traktatu, przepisy prawa podatkowego Państw Członkowskich mające na celu przeciwdziałanie nadużyciom finansowym nie powinny stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani też ukrytego ograniczenia swobodnego przepływu kapitału i płatności, jak ustanowiono w art. 56 Traktatu.

(5) W razie braku koordynacji krajowych systemów podatkowych w odniesieniu do opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, w szczególności w zakresie, w jakim dotyczy to traktowania odsetek uzyskiwanych przez nierezydentów, rezydenci Państw Członkowskich mają obecnie często możliwość uniknięcia jakichkolwiek form opodatkowania w Państwach Członkowskich ich miejsca zamieszkania lub siedziby odsetek otrzymywanych w innych Państwach Członkowskich.

(6) Sytuacja ta powoduje zakłócenia w przepływie kapitału między Państwami Członkowskimi niezgodne z rynkiem wewnętrznym.

(7) Niniejsza dyrektywa opiera się na porozumieniu osiągniętym przez Radę Europejską w Santa Maria da Feira w dniach 19 i 20 czerwca 2000 r. oraz późniejszych posiedzeniach Rady Ecofin z dnia 26 i 27 listopada, dnia 13 grudnia 2001 r. i dnia 21 stycznia 2003 r.

([1]) Dz.U. C 270 E z 25.9.2001, str. 259.
([2]) Dz.U. C 47 E z 27.2.2003, str. 553.
([3]) Dz.U. C 48 z 21.2.2002, str. 55.

▼B

(8) Podstawowym celem niniejszej dyrektywy jest umożliwienie, aby dochód z oszczędności w formie wypłaty odsetek dokonywanej w jednym Państwie Członkowskim właścicielom odsetek będących osobami fizycznymi mającymi miejsce zamieszkania w innym Państwie Członkowskim został poddany efektywnemu opodatkowaniu, zgodnie z przepisami tego ostatniego Państwa Członkowskiego.

(9) Cel niniejszej dyrektywy można najskuteczniej osiągnąć poprzez objęcie jej zakresem wypłaty odsetek dokonywanych lub zabezpieczonych przez podmioty gospodarcze z siedzibą w Państwach Członkowskich na rzecz właścicieli odsetek będących osobami fizycznymi mającymi miejsce zamieszkania w innym Państwie Członkowskim.

(10) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy nie może być w wystarczającym zakresie osiągnięty przez same Państwa Członkowskie w związku z brakiem koordynacji systemów krajowych w odniesieniu do odpodatkowania dochodów z oszczędności, zatem może być lepiej zrealizowany na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa została ograniczona do minimum koniecznego do osiągnięcia tych celów i nie wykracza poza to co jest niezbędne w tym zakresie.

(11) Podmiotem wypłacającym jest podmiot gospodarczy płacący odsetki lub zabezpieczający wypłatę odsetek bezpośrednio na rzecz właściciela odsetek.

(12) Definiując pojęcia wypłaty odsetek oraz mechanizmu podmiotu wypłacającego należy dokonać odniesienia, tam gdzie jest to stosowne do dyrektywy Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ([1]).

(13) Zakres niniejszej dyrektywy powinien być ograniczony do opodatkowania dochodów z oszczędności w formie odsetek wypłacanych od wierzytelności z wyłączeniem, między innymi kwestii odnoszących się do opodatkowania świadczeń emerytalnych, rentowych i ubezpieczeniowych.

(14) Podstawowy cel polegający na doprowadzeniu do efektywnego opodatkowania wypłaty odsetek w Państwie Członkowskim zamieszkania właściciela odsetek do celów podatkowych można osiągnąć przez wymianę między Państwami Członkowskimi informacji dotyczących wypłaty odsetek.

(15) Dyrektywa Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotycząca wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich i pośrednich ([2]) stanowi podstawę dla Państw Członkowskich do wymiany informacji do celów podatkowych w zakresie dochodów objętych niniejszą dyrektywą. Powinno mieć to nadal zastosowanie do takiej wymiany informacji oprócz niniejszej dyrektywy w zakresie, w jakim niniejsza dyrektywa nie odstępuje od tego.

(16) Automatyczna wymiana informacji między Państwami Członkowskimi, dotyczących wypłaty odsetek objętych niniejszą dyrektywą umożliwia efektywne opodatkowanie tych wypłat w Państwie Członkowskim zamieszkania właściciela odsetek do celów podatkowych, zgodnie z przepisami krajowymi tego

([1]) Dz.U. L 375 z 31.12.1985, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 41 z 13.2.2002, str. 35).

([2]) Dz.U. L 336 z 27.12.1977, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

▼B

Państwa. Niezbędne jest określenie, że Państwom Członkowskim dokonującym wymiany informacji na podstawie niniejszej dyrektywy nie można zezwolić na opieranie się na ograniczeniach w zakresie wymiany informacji jak określono w art. 8 dyrektywy 77/799/EWG.

(17) Ze względu na różnice strukturalne, Austria, Belgia i Luksemburg nie mogą zastosować automatycznej wymiany informacji w tym samym momencie, co inne Państwa Członkowskie. W okresie przejściowym, pod warunkiem że podatek u źródła może zapewnić minimalny poziom efektywnego opodatkowania, szczególnie przy stawce stopniowo wzrastającej do 35 %, te trzy Państwa Członkowskie powinny stosować podatek u źródła w odniesieniu do dochodu z oszczędności objętego niniejszą dyrektywą.

(18) W celu zapobieżenia różnicom w traktowaniu Austria, Belgia i Luksemburg nie powinny być zobowiązane do automatycznej wymiany informacji zanim Konfederacja Szwajcarska, Księstwo Andory, Księstwo Liechtensteinu, Księstwo Monako oraz Republika San Marino nie zapewnią skutecznej wymiany informacji na wniosek dotyczący wypłaty odsetek.

(19) Te Państwa Członkowskie powinny przekazywać większą część ich przychodu z tytułu takiego podatku u źródła Państwu Członkowskiemu zamieszkania właściciela odsetek.

(20) Te Państwa Członkowskie powinny określić procedurę pozwalającą właścicielom odsetek mających miejsce zamieszkania do celów podatkowych w innych Państwach Członkowskich na uniknięcie obciążenia tym podatkiem u źródła poprzez zezwolenie podmiotowi wypłacającemu na zgłoszenie wypłaty odsetek lub poprzez przedstawienie świadectwa wydanego przez właściwy organ ich Państwa Członkowskiego zamieszkania do celów podatkowych.

(21) Państwo Członkowskie zamieszkania do celów podatkowych właściciela odsetek powinno zapewnić zniesienie jakiegokolwiek podwójnego opodatkowania wypłaty odsetek, które może wynikać z nałożenia takiego podatku u źródła zgodnie z procedurami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie. Państwo Członkowskie powinno to osiągnąć poprzez naliczenie takiego podatku u źródła do wysokości podatku należnego na jego terytorium oraz poprzez zwrot właścicielowi odsetek wszelkiego nadpłaconego podatku potrąconego. Zamiast stosowania takiego mechanizmu naliczania, Państwo Członkowskie może przyznać zwrot podatku u źródła.

(22) W celu zapobieżenia zakłóceniom rynku, niniejsza dyrektywa przez okres przejściowy nie powinna mieć zastosowania do wypłaty odsetek w zakresie niektórych zbywalnych dłużnych papierów wartościowych.

(23) Niniejsza dyrektywa nie stanowi przeszkody dla Państw Członkowskich w nakładaniu innych rodzajów podatku u źródła od podatku określonego w niniejszej dyrektywie, w zakresie odsetek, które powstają na ich terytoriach.

(24) Tak długo jak Stany Zjednoczone Ameryki, Szwajcaria, Andora, Liechtenstein, Monako, San Marino, a także wszystkie zależne lub stowarzyszone terytoria Państw Członkowskich nie wprowadzą środków równoważnych lub takich samych jak środki przewidziane w niniejszej dyrektywie, wywóz kapitału do tych krajów i terytoriów może zagrażać osiągnięciu celów dyrektywy. Dlatego niezbędne jest w odniesieniu do dyrektywy, aby była stosowana od tego samego dnia, od którego wszystkie z tych krajów i terytoriów zastosują takie środki.

(25) Co trzy lata Komisja powinna składać sprawozdania dotyczące funkcjonowania niniejszej dyrektywy oraz proponować Radzie

▼B

wszelkie zmiany, które okazują się niezbędne do celu lepszego zapewnienia efektywnego opodatkowania dochodów z oszczędności oraz usunięcia niepożądanych zakłóceń konkurencji.

(26) Niniejsza dyrektywa uwzględnia podstawowe prawa i zasady uznawane w szczególności przez Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Cel

1. Podstawowym celem tej dyrektywy jest umożliwienie, aby przychody z oszczędności w formie odsetek wypłaconych w jednym Państwie Członkowskim na rzecz właścicieli odsetek będących osobami fizycznymi, do celów podatkowych mającymi miejsce zamieszkania w innym Państwie Członkowskim, zostały poddane efektywnemu opodatkowaniu, zgodnie z przepisami tego ostatniego Państwa Członkowskiego.

2. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby zadania niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy były realizowane przez podmioty wypłacające mające siedzibę na ich terytorium, niezależnie od miejsca zamieszkania lub siedziby dłużnika, od którego długu powstają odsetki.

Artykuł 2

Definicja właściciela odsetek

1. Do celów niniejszej dyrektywy, „właściciel odsetek” oznacza każdą osobę fizyczną, której wypłacane są odsetki lub dla której wypłata odsetek jest zabezpieczana, chyba że osoba taka udowodni, że nie otrzymała takich odsetek ani nie zostały one zabezpieczone na jej rzecz, co oznacza, że:

a) działała ona jako podmiot wypłacający w rozumieniu art. 4 ust. 1; lub

b) działa ona w imieniu osoby prawnej, podmiotu opodatkowanego od swoich zysków na podstawie ogólnych warunków opodatkowania działalności gospodarczej, UCITS upoważnionego zgodnie z dyrektywą 85/611/EWG lub podmiotu określonego w art. 4 ust. 2 niniejszej dyrektywy, a w ostatnim wymienionym przypadku ujawnia ono nazwisko lub nazwę oraz adres tego podmiotu podmiotowi gospodarczemu dokonującemu wypłaty odsetek, który przekazuje takie informacje właściwemu organowi swojego Państwa Członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę; lub

c) działa ona w imieniu innej osoby fizycznej, będącej właścicielem odsetek i ujawnia podmiotowi wypłacającemu tożsamość właściciela odsetek zgodnie z art. 3 ust. 2.

2. W przypadku gdy podmiot wypłacający posiada informacje wskazujące na to, że osoba fizyczna, której wypłacane są odsetki lub dla której wypłata odsetek jest zabezpieczona może nie być właścicielem odsetek, oraz w przypadku gdy ani ust. 1 lit a) ani ust. 1 lit. b) nie stosuje się do tej osoby fizycznej, podmiot wypłacający podejmuje uzasadnione kroki w celu ustalenia tożsamości właściciela odsetek zgodnie z art. 3 ust. 2. Jeżeli podmiot wypłacający nie jest w stanie

▼B

zidentyfikować właściciela odsetek, uznaje daną osobę fizyczną za właściciela odsetek.

Artykuł 3

Tożsamość i miejsce zamieszkania właścicieli odsetek

1. Każde Państwo Członkowskie w ramach swojego terytorium przyjmuje i zapewnia stosowanie procedur niezbędnych do umożliwienia podmiotowi wypłacającemu identyfikacji właścicieli odsetek oraz ich miejsca zamieszkania do celów określonych art. 8–12.

Procedury takie są zgodne z minimalnymi standardami ustanowionymi w ust. 2 i 3.

2. Podmiot wypłacający ustala tożsamość właściciela odsetek na podstawie minimalnych standardów zróżnicowanych w zależności od tego, kiedy powstały powiązania między podmiotem wypłacającym a właścicielem odsetek, następująco:

a) w odniesieniu do stosunków umownych powstałych przed dniem 1 stycznia 2004 r., podmiot wypłacający ustala tożsamość właściciela odsetek, na którą składają się jego nazwisko i adres, korzystając z posiadanych informacji, w szczególności na podstawie przepisów obowiązujących w Państwie, w którym ma siedzibę oraz na podstawie dyrektywy Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy ([1]);

b) w odniesieniu do stosunków umownych powstałych lub transakcji zrealizowanych w przypadku braku stosunków umownych, w dniu 1 stycznia 2004 r. lub po tej dacie, podmiot wypłacający ustala tożsamość właściciela odsetek, na którą składają się jego nazwisko, adres oraz, jeżeli istnieje, numer identyfikacji podatkowej nadany przez Państwo Członkowskie zamieszkania do celów podatkowych. Te szczegółowe dane ustala się na podstawie paszportu lub urzędowego dowodu tożsamości przedstawionego przez właściciela odsetek. Jeżeli dane te nie znajdują się w tym paszporcie lub tym urzędowym dokumencie tożsamości, adres ustala się na podstawie jakiegokolwiek innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, przedstawionego przez właściciela odsetek. Jeżeli numer identyfikacji podatkowej nie jest wymieniony w paszporcie, urzędowym dowodzie tożsamości ani żadnym innym dokumencie potwierdzającym tożsamość, w tym zaświadczenia o miejscu zamieszkania do celów podatkowych, przedstawionych przez właściciela odsetek, tożsamość osoby uzupełnia się o informacje o dacie i miejscu urodzenia takiej osoby ustalone na podstawie jej paszportu lub urzędowego dowodu tożsamości.

3. Podmiot wypłacający ustala tożsamość właściciela odsetek na podstawie minimalnych standardów zróżnicowanych w zależności od tego, kiedy powstały powiązania między podmiotem wypłacającym a otrzymującym odsetki. Z zastrzeżeniem warunków określonych poniżej za miejsce zamieszkania uznaje się kraj, w którym właściciel odsetek posiada stały adres:

a) w odniesieniu do stosunków umownych powstałych przed dniem 1 stycznia 2004 r., podmiot wypłacający ustala miejsce zamieszkania właściciela odsetek, korzystając z posiadanych informacji, w szczególności na podstawie przepisów obowiązujących w Państwie, w którym ma siedzibę oraz na podstawie dyrektywy Rady 91/308/EWG;

([1]) Dz.U. L 166 z 28.6.1991, str. 77. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 76).

▼B

b) w odniesieniu do stosunków umownych powstałych lub transakcji zrealizowanych w przypadku braku stosunków umownych, w dniu 1 stycznia 2004 r. lub po tej dacie, podmiot wypłacający ustala miejsce zamieszkania właściciela odsetek na podstawie adresu określonego w paszporcie, w urzędowym dokumencie tożsamości, lub jeżeli jest to konieczne, dokumentu potwierdzającego tożsamość, przedstawionego przez właściciela odsetek zgodnie z następującą procedurą: w odniesieniu do osób fizycznych przedstawiających paszport lub urzędowy dowód tożsamości wydanym przez Państwo Członkowskie i deklarujących się jako rezydentów państwa trzeciego, miejsce zamieszkania ustala się za pomocą certyfikatu rezydencji wydanego przez właściwy organ państwa trzeciego, za rezydenta którego uznaje się osoba fizyczna. W przypadku nieprzedstawienia takiego certyfikatu, za państwo zamieszkania uznaje się Państwo Członkowskie, które wydało paszport lub inny urzędowy dokument tożsamości.

Artykuł 4

Definicja podmiotu wypłacającego

1. Do celów niniejszej dyrektywy, „podmiot wypłacający" oznacza każdy podmiot gospodarczy płacący odsetki lub zabezpieczający wypłatę odsetek bezpośrednio na rzecz właściciela odsetek, bez względu na to czy podmiot taki jest dłużnikiem, od którego długu powstają odsetki czy też podmiotem, któremu dłużnik lub właściciel odsetek powierzył wypłacenie odsetek lub zabezpieczenie wypłaty odsetek.

2. Każdy podmiot mający siedzibę w Państwie Członkowskim, któremu wypłacane są odsetki lub na rzecz którego wypłata odsetek jest zabezpieczona, jest również uznawany za podmiot wypłacający w przypadku takiej wypłaty lub zabezpieczenia takiej wypłaty. Niniejszy przepis nie ma zastosowania, jeżeli podmiot gospodarczy ma powody uważać, na podstawie urzędowych dowodów przedstawionych przez taki podmiot, że:

a) jest on osobą prawną, z wyjątkiem osób prawnych określonych w ust. 5; lub

b) jego zyski są opodatkowane na podstawie ogólnych warunków opodatkowania działalności gospodarczej; lub

c) jest on UCITS uznanym zgodnie z dyrektywą 85/611/EWG.

Podmiot gospodarczy wypłacający odsetki lub zabezpieczający wypłatę odsetek na rzecz podmiotu mającego siedzibę w innym Państwie Członkowskim, który jest uznany za podmiot wypłacający na mocy niniejszego ustępu, przekazuje właściwemu organowi swojego Państwa Członkowskiego, w którym ma siedzibę, nazwę i adres podmiotu oraz całkowitą kwotę wypłaconych odsetek lub zabezpieczonych na rzecz tego podmiotu. Właściwy organ Państwa Członkowskiego przekazuje te informacje właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, w którym podmiot taki ma siedzibę.

3. Podmiot określony w ust. 2 ma jednakże możliwość bycia traktowanym do celów niniejszej dyrektywy jak UCITS, jak określono w ust. 2 lit. c). Korzystanie z takiej możliwości wymaga wydania zaświadczenia przez Państwo Członkowskie, w którym podmiot ma siedzibę oraz przedstawienia tego zaświadczenia podmiotowi gospodarczemu przez ten podmiot.

Państwa Członkowskie ustanawiają szczegółowe zasady dotyczące tej możliwości w odniesieniu do podmiotów mających siedzibę na ich terytorium.

4. W przypadku gdy podmiot gospodarczy i podmiot określony w ust. 2 mają siedziby w tym samym Państwie Członkowskim, to Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby podmiot działając jako podmiot wypłacający, wykonywał przepisy niniejszej dyrektywy.

▼B

5. Osobami prawnymi wyłączonymi z ust. 2 lit. a) są:

a) w Finlandii: avoin yhtiö (Ay) i kommandiittiyhtiö (Ky)/öppet bolag i kommanditbolag;

b) w Szwecji: handelsbolag (HB) i kommanditbolag (KB).

Artykuł 5

Definicja właściwego organu

Do celów niniejszej dyrektywy „właściwy organ" oznacza:

a) w odniesieniu do Państw Członkowskich, wszelkie organy zgłoszone Komisji przez Państwa Członkowskie;

b) w odniesieniu do państw trzecich, właściwy organ do celów dwustronnych lub wielostronnych konwencji podatkowych lub w przypadku ich braku, inny taki organ, który jest właściwy do wydawania zaświadczeń o miejscu zamieszkania lub siedzibie do celów podatkowych.

Artykuł 6

Definicja wypłaty odsetek

1. Do celów niniejszej dyrektywy „wypłata odsetek" oznacza:

a) odsetki wypłacone lub zapisane na dobro rachunku, odnoszące się do wierzytelności wszelkiego rodzaju, bez względu na to czy są one zabezpieczone hipoteką lub czy wiąże się z nimi prawo uczestniczenia w zyskach dłużnika oraz, w szczególności, przychód z rządowych papierów wartościowych i z obligacji, w tym premii i nagród związanych z takimi papierami wartościowymi i obligacjami; kary z tytułu nieterminowych płatności nie uznaje się za wypłaty odsetek;

b) odsetki narosłe lub skapitalizowane przy sprzedaży, zwrocie lub umorzeniu wierzytelności, określonych w lit. a);

c) przychód uzyskany z wypłat odsetek, bezpośrednio albo przez podmiot określony w art. 4 ust. 2, rozdzielony przez:

   i) UCITS upoważniony zgodnie z dyrektywą 85/611/EWG,

   ii) podmioty, spełniające warunki na podstawie art. 4 ust. 3,

   iii) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mające siedzibę poza terytorium określonym w art. 7;

d) przychód osiągany ze sprzedaży, zwrotu lub umorzenia akcji, udziałów lub jednostek uczestnictwa w następujących przedsiębiorstwach i podmiotach, jeżeli inwestują one bezpośrednio lub pośrednio przez inne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub podmioty, określone poniżej, więcej niż 40 % ich aktywów w wierzytelności, jak określono w lit. a):

   i) UCITS upoważnione zgodnie z dyrektywą 85/611/EWG,

   ii) podmioty spełniające warunki określone w art. 4 ust. 3,

   iii) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mające siedzibę poza terytorium określonym w art. 7.

Jednakże Państwa Członkowskie mają możliwość włączenia przychodu, wymienionego w lit. d), do definicji odsetek tylko w zakresie, w jakim przychód taki odpowiada zyskom bezpośrednio lub pośrednio uzyskanym z wypłat odsetek w rozumieniu lit. a) i b).

2. W odniesieniu do ust. 1 lit. c) i d), w sytuacji gdy podmiot wypłacający nie posiada informacji dotyczących części przychodu uzys-

▼B

kiwanej z wypłat odsetek, całkowita kwota przychodu jest uznawana za wypłatę odsetek.

3. W odniesieniu do ust. 1 lit. d), w sytuacji gdy podmiot wypłacający nie posiada informacji dotyczących procentu aktywów zainwestowanych w wierzytelności lub w akcje, udziały lub jednostki określone w tym ustępie, procent ten jest uznawany za wyższy od 40 %. W przypadku gdy podmiot wypłacający nie może ustalić wysokości przychodu osiągniętego przez właściciela odsetek, przychód uznaje się za odpowiadający wpływom ze sprzedaży, zwrotu lub umorzenia akcji, udziałów lub jednostek.

4. W sytuacji gdy odsetki, określone w ust. 1, są wypłacane lub zapisane na dobro rachunku prowadzonego przez podmiot określony w art. 4 ust. 2, podmiot taki nie spełnia warunków art. 4 ust. 3, uznawane jest to za wypłatę odsetek przez taki podmiot.

5. W odniesieniu do ust. 1 lit. b) i d) Państwa Członkowskie mają możliwość zobowiązania podmiotów wypłacających na ich terytorium do przeliczania na stawkę roczną odsetki z okresu nieprzekraczającego jednego roku i uznawania tak obliczonych odsetek za wypłatę odsetek, nawet gdy w takim okresie nie dokonywano sprzedaży, umorzenia ani zwrotu.

6. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. c) i d), Państwa Członkowskie mają możliwość wyłączenia z definicji wypłaty odsetek wszelkich przychodów określonych w tych przepisach od przedsiębiorstw lub podmiotów mających siedzibę na ich terytorium, w przypadku gdy inwestycja takich podmiotów w wierzytelności określone w ust. 1 lit. a) nie przekracza 15 % ich aktywów. Podobnie w drodze odstępstwa od ust. 4, Państwa Członkowskie mają możliwość wyłączenia z definicji wypłaty odsetek w ust. 1 odsetki wypłacone lub zapisane na dobro rachunku podmiotu, określonego w art. 4 ust. 2, który nie spełnia warunków art. 4 ust. 3 i ma siedzibę na ich terytorium, w przypadku gdy inwestycja takich podmiotów w wierzytelności określone w ust. 1 lit. a) nie przekracza 15 % ich aktywów.

Skorzystanie z takiej możliwości przez Państwo Członkowskie jest wiążące dla innych Państw Członkowskich.

7. Procent określony w ust. 1 lit. d) i ust. 3 od dnia 1 stycznia 2011 r. wynosi 25 %.

8. Procenty określone w ust. 1 lit. d) i w ust. 6 są ustalone przez odniesienie do polityki inwestycyjnej jak ustanowiono w przepisach funduszu lub dokumentach założycielskich zainteresowanych przedsiębiorstw lub podmiotów, jeżeli nie będzie to możliwe przez odniesienie do rzeczywistej struktury aktywów zainteresowanych przedsiębiorstw lub podmiotów.

Artykuł 7

Zasięg terytorialny

Niniejszą dyrektywę stosuje się do odsetek wypłaconych przez podmiot wypłacający mający siedzibę na terytorium, do którego stosuje się Traktat na mocy jego art. 299.

▼B

ROZDZIAŁ II

WYMIANA INFORMACJI

Artykuł 8

Informacje sprawozdawcze podmiotu wypłacającego

1. W przypadku gdy właściciel odsetek ma miejsce zamieszkania Państwa Członkowskiego innego niż to, w którym podmiot wypłacający ma siedzibę, minimalna ilość informacji, które mają być przedstawione przez podmiot wypłacający właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, w którym ma on siedzibę obejmuje:

a) tożsamość i miejsce zamieszkania właściciela odsetek, ustalone zgodnie z art. 3;

b) nazwę lub nazwisko i adres podmiotu wypłacającego;

c) numer rachunku właściciela odsetek lub w przypadku braku numeru, określenie wierzytelności stanowiącej podstawę odsetek;

d) informacje dotyczące wypłaty odsetek zgodnie z ust. 2.

2. Minimalna ilość informacji dotyczących wypłaty odsetek, które mają być przedstawione przez podmiot wypłacający, różni się w zależności od następujących kategorii odsetek i wskazuje:

a) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a): kwotę odsetek wypłaconych lub zapisanych na dobro rachunku;

b) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. b) lub d): kwotę odsetek lub przychodu określoną w tych ustępach lub pełną kwotę wpływów ze sprzedaży, umorzenia lub zwrotu;

c) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. c): kwotę przychodu określoną w tym ustępie lub pełną kwotę przekazu;

d) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 4: kwotę odsetek przypisaną każdemu z członków podmiotu określonego w art. 4 ust. 2, który spełnia warunki art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1;

e) w przypadku skorzystania przez Państwo Członkowskie z możliwości na podstawie art. 6 ust. 5: kwota odsetek przeliczona na stawkę roczną.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą ograniczyć minimalną ilość informacji dotyczących wypłaty odsetek, które mają być przedstawione przez podmiot wypłacający do całkowitej kwoty odsetek lub przychodu oraz do całkowitej kwoty wpływów ze sprzedaży, umorzenia lub zwrotu.

Artykuł 9

Automatyczna wymiana informacji

1. Właściwy organ Państwa Członkowskiego podmiotu wypłacającego przekazuje informacje określone w art. 8 właściwemu organowi Państwa Członkowskiego zamieszkania właściciela odsetek.

2. Przekazywanie informacji dokonywane jest automatycznie i odbywa się, co najmniej raz w roku, w ciągu sześciu miesięcy od końca roku podatkowego Państwa Członkowskiego podmiotu wypłacającego w odniesieniu do wszystkich wypłat odsetek dokonanych w ciągu tego roku.

3. Przepisy dyrektywy 77/799/EWG stosują się do wymiany informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą pod warunkiem że przepisy niniejszej dyrektywy nie odstępują od przepisów dyrektywy 77/799/EWG.

▼B

Jednakże art. 8 dyrektywy 77/799/EWG nie stosuje się do informacji, które mają być przekazane na podstawie niniejszego rozdziału.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł 10

Okres przejściowy

1. W okresie przejściowym rozpoczynającym się w dniu określonym w art. 17 ust. 2 i 3 z zastrzeżeniem art. 13 ust. 1, Belgia, Luksemburg i Austria nie są zobowiązane do stosowania przepisów rozdziału II.

Jednakże państwa otrzymują informacje od innych Państw Członkowskich zgodnie z rozdziałem II.

W okresie przejściowym celem niniejszej dyrektywy jest zapewnienie minimalnego efektywnego opodatkowania oszczędności w formie wypłat odsetek dokonanych w jednym Państwie Członkowskim właścicielom odsetek będących osobami fizycznymi mającymi miejsce zamieszkania do celów podatkowych w innym Państwie Członkowskim.

2. Okres przejściowy kończy się z upływem pierwszego pełnego roku podatkowego liczonego od późniejszej z następujących dat:

— dnia wejścia w życie Umowy między Wspólnotą Europejską, na mocy jednomyślnej decyzji Rady a ostatnim z poniższych: Konfederacją Szwajcarską, Księstwem Liechtenstein, Republiką San Marino, Księstwem Monako oraz Księstwem Andory, zapewniającej wymianę informacji na wniosek, jak określono we Wzorze Umowy dotyczącej Wymiany Informacji w zakresie Spraw Podatkowych OECD wydanym dnia 18 kwietnia 2002 r. (zwanym dalej „Wzorem Umowy OECD") w odniesieniu do wypłat odsetek jako określono w niniejszej dyrektywie, dokonanych przez podmioty wypłacające mające siedzibę na odpowiednich terytoriach na rzecz właścicieli odsetek, zamieszkałych na terytorium, do którego dyrektywa ma zastosowanie w uzupełnieniu do równoległego stosowania przez te same kraje potrącenia podatku od takich wypłat według stawki określonej w odniesieniu do odpowiednich okresów, określonych w art. 11 ust. 1,

— dnia, w którym Rada jednomyślnie uzgodni, że Stany Zjednoczone Ameryki są zobowiązane do wymiany informacji na wniosek, jak określono we Wzorze Umowy OECD w odniesieniu do wypłaty odsetek, jak określono w niniejszej dyrektywie, dokonanej przez podmioty wypłacające mające siedzibę na swoim terytorium na rzecz właściciela odsetek, zamieszkałego na terytorium, do którego niniejsza dyrektywa się stosuje.

3. Po upływie okresu przejściowego Belgia, Luksemburg oraz Austria są zobowiązane do stosowania przepisów rozdziału II i przestaną stosować podatek u źródła i podział przychodu, przewidzianych w art. 11 i 12. Jeżeli w okresie przejściowym Belgia, Luksemburg lub Austria postanowią stosować przepisy rozdziału II, nie stosują one dłużej podatku u źródła ani podziału przychodu, określonych w art. 11 i 12.

Artykuł 11

Podatek u źródła

1. W okresie przejściowym, określonym w art. 10, w przypadku gdy właściciel odsetek ma miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim innym niż Państwo, w którym ma siedzibę podmiot wypłacający, Belgia, Luksemburg i Austria nakładają 15 % stawkę podatku

▼B

u źródła w ciągu pierwszych trzech lat okresu przejściowego, 20 % przez następne trzy lata i 35 % po upływie tego okresu.

2. Podmiot wypłacający nakłada podatek u źródła następująco:

a) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a): od kwoty odsetek wypłaconych lub naliczonych;

b) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. b) lub d): od kwoty odsetek lub przychodu określonych w tych akapitach lub przez opłatę o skutku równoważnym, którą ponosić będzie odbiorca od pełnej kwoty przychodów ze sprzedaży, umorzenia lub zwrotu;

c) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. c): od kwoty przychodu określonego w tym ustępie;

d) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 4: od kwoty odsetek przypadającej na każdego z członków podmiotu, określonego w art. 4 ust. 2 spełniającego warunki art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1;

e) w przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z opcji na podstawie art. 6 ust. 5: od kwoty odsetek przeliczonych na stawkę roczną.

3. Do celów ust. 2 lit. a) i b), podatek u źródła nakładany jest proporcjonalnie do okresu posiadania wierzytelności przez właściciela wierzytelności. W sytuacji gdy podmiot wypłacający nie jest w stanie ustalić takiego okresu posiadania na podstawie dostępnych mu informacji, uznaje on właściciela odsetek za posiadającego wierzytelność przez cały okres jej istnienia, o ile osoba taka nie przedstawi dowodów daty uzyskania wierzytelności.

4. Nałożenie podatku u źródła przez Państwo Członkowskie podmiotu wypłacającego nie uniemożliwia opodatkowania takiego przychodu przez Państwo Członkowskie zamieszkania do celów podatkowych właściciela odsetek zgodnie z prawem krajowym, z zastrzeżeniem zgodności z Traktatem.

5. W okresie przejściowym Państwa Członkowskie nakładające podatek u źródła mogą postanowić, że podmiot gospodarczy wypłacający odsetki lub zabezpieczający wypłatę odsetek na rzecz podmiotu określonego w art. 4 ust. 2, mającego siedzibę w innym Państwie Członkowskim, jest uznawany za podmiot wypłacający zamiast podmiotu określonego w art. 4 ust. 2 i mogą nałożyć podatek u źródła od takich odsetek, chyba że podmiot taki formalnie wyraził zgodę na przekazywanie jego nazwy, adresu i całkowitej kwoty wypłaconych mu odsetek lub zabezpieczonych na jego rzecz zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit ostatni.

Artykuł 12

Podział przychodu

1. Państwa Członkowskie nakładające podatek u źródła zgodnie z art. 11 ust. 1 zatrzymują 25 % swojego przychodu a przekazują 75 % przychodu Państwu Członkowskiemu zamieszkania właściciela odsetek.

2. Państwa Członkowskie nakładające podatek u źródła zgodnie z art. 11 ust. 5 zatrzymują 25 % swojego przychodu, a 75 % przekazują innym Państwom Członkowskim proporcjonalnie do przekazów dokonanych na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Przekazy takie są dokonywane w okresie nieprzekraczającym sześciu miesięcy od końca roku podatkowego Państwa Członkowskiego podmiotu wypłacającego w przypadku ust. 1 lub końca roku podatkowego Państwa Członkowskiego podmiotu gospodarczego w przypadku ust. 2.

▼B

4. Państwa Członkowskie nakładające podatek u źródła podejmują środki niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu podziału przychodu.

Artykuł 13

Wyjątki w zakresie procedury stosowania podatku u źródła

1. Państwa Członkowskie nakładające podatek u źródła zgodnie z art. 11 przewidują jedną lub obie następujące procedury w celu zapewnienia właścicielom odsetek możliwości wystąpienia o nie potrącanie podatku:

a) procedura pozwalająca właścicielowi odsetek na wyraźne udzielenie zezwolenia podmiotowi wypłacającemu na przekazywanie informacji zgodnie z rozdziałem II, które to upoważnienie obejmuje wszelkie odsetki wypłacone na rzecz właściciela odsetek przez podmiot wypłacający; w takich przypadkach zastosowanie mają przepisy art. 9;

b) procedura zapewniająca, aby podatek u źródła nie był nakładany w przypadku gdy właściciel odsetek przedstawi swojemu podmiotowi wypłacającemu należność zaświadczenie sporządzone w jego imieniu przez właściwy organ jego Państwa Członkowskiego zamieszkania do celów podatkowych zgodnie z ust. 2.

2. Na wniosek właściciela odsetek, właściwy organ jego Państwa Członkowskiego zamieszkania do celów podatkowych wydaje zaświadczenie wskazujące:

a) nazwisko lub nazwę, adres i numer identyfikacji podatkowej lub innej, w przypadku jego braku, datę i miejsce urodzenia właściciela odsetek;

b) nazwisko lub nazwę i adres podmiotu wypłacającego;

c) numer rachunku właściciela odsetek, w przypadku jego braku, określenie zabezpieczenia.

Zaświadczenie takie jest ważne przez okres nieprzekraczający trzech lat. Jest ono wydawane każdemu właścicielowi odsetek na jego wniosek, w terminie dwóch miesięcy od daty takiego wniosku.

Artykuł 14

Zniesienie podwójnego opodatkowania

1. Państwo Członkowskie zamieszkania do celów podatkowych właściciela odsetek zapewnia zniesienie jakiegokolwiek podwójnego opodatkowania, które może wynikać z nałożenia podatku u źródła, określonego w art. 11, zgodnie z przepisami ust. 2 i 3.

2. Jeżeli odsetki otrzymane przez właściciela odsetek zostały objęte podatkiem u źródła w Państwie Członkowskim podmiotu wypłacającego, Państwo Członkowskie zamieszkania do celów podatkowych właściciela odsetek przyznaje mu ulgę podatkową równą kwocie podatku potrąconego zgodnie ze swoim prawem krajowym. W przypadku gdy kwota ta przekracza kwotę podatku należnego zgodnie z jego prawem krajowym, Państwo Członkowskie zamieszkania do celów podatkowych zwróci nadpłaconą kwotę podatku potrąconego właścicielowi odsetek.

3. Jeżeli poza podatkiem u źródła określonym w art. 11, odsetki otrzymane przez właściciela odsetek zostały objęte jakimkolwiek innym rodzajem podatku u źródła a Państwo Członkowskie zamieszkania do celów podatkowych przyznaje mu ulgę podatkową w odniesieniu do takiego podatku u źródła zgodnie ze swoim prawem krajowym lub z umowami w sprawie unikania podwójnego opodatko-

▼B

wania, taki inny podatek u źródła jest naliczany przed zastosowaniem procedury w ust. 2.

4. Państwo Członkowskie zamieszkania do celów podatkowych właściciela odsetek może zastąpić mechanizm ulgi podatkowej określony w ust. 2 i 3 zwrotem podatku u źródła, określonym w art. 11.

Artykuł 15

Zbywalne dłużne papiery wartościowe

1. W okresie przejściowym, określonym w art. 10, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia 2010 r., krajowe i międzynarodowe obligacje i inne zbywalne dłużne papiery wartościowe, których pierwsza emisja miała miejsce przed dniem 1 marca 2001 r., lub w odniesieniu, do których pierwotny prospekt emisyjny został zatwierdzony przed tą datą przez właściwe władze w rozumieniu dyrektywy Rady 80/390/EWG ([1]) lub przez właściwe władze w państwach trzecich, nie są uznawane za wierzytelności w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a) pod warunkiem że nie zostaną dokonane dalsze emisje zbywalnych dłużnych papierów wartościowych w dniu 1 marca 2002 lub po tej dacie. Jednakże w przypadku gdy okres przejściowy, określony w art. 10, będzie trwał dłużej niż do dnia 31 grudnia 2010 r., przepisy niniejszego artykułu są nadal stosowane wyłącznie w odniesieniu do takich zbywalnych dłużnych papierów wartościowych:

— które zawierają klauzule o ubruttowieniu i o wcześniejszym umorzeniu, oraz

— w ramach w których podmiot wypłacający, określony w art. 4, ma siedzibę w Państwie Członkowskim stosującym podatek u źródła, określony w art. 11 oraz ten podmiot wypłacający dokonuje wypłat odsetek lub zabezpiecza wypłatę odsetek na bezpośrednią korzyść właściciela odsetek mającego miejsce zamieszkania w innym Państwie Członkowskim.

W przypadku gdy dokonano kolejnej emisji w dniu 1 marca 2002 r. lub po tej dacie wyżej wymienionego zbywalnego dłużnego papieru wartościowego wyemitowanego przez rząd lub podmiot powiązany działający w charakterze organu władzy publicznej, lub którego rola uznawana jest na mocy umowy międzynarodowej, jak określono w Załączniku, cała emisja takiego papieru wartościowego, obejmująca pierwotną emisję i wszelkie kolejne emisje, jest uznawana za wierzytelność w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a).

W przypadku gdy dokonano kolejnej emisji w dniu 1 marca 2002 r. lub po tej dacie wyżej wymienionego zbywalnego dłużnego papieru wartościowego wyemitowanego przez jakiegokolwiek innego emitenta nie objętego akapitem drugim, taka kolejna emisji jest uznawana za wierzytelność w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a).

2. Przepisy niniejszego artykułu nie uniemożliwiają Państwom Członkowskim opodatkowania przychodów ze zbywalnych dłużnych papierów wartościowych określonych w ust. 1 zgodnie ze swoimi ustawodawstwami krajowymi.

([1]) Dz.U. L 100 z 17.4.1980, str. 1. Dyrektywa uchylona dyrektywą 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 184 z 6.7.2001, str. 1).

▼B

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY RÓŻNE I KOŃCOWE

Artykuł 16

Inne podatki u źródła

Niniejsza dyrektywa nie uniemożliwia Państwom Członkowskim nakładania podatków u źródła innych niż podatek określony w art. 11, zgodnie z ich ustawodawstwami krajowymi lub umowami w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.

Artykuł 17

Transpozycja

1. Państwa Członkowskie przyjmują i opublikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 2004 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie stosują niniejsze przepisy od dnia ►M2 1 lipca 2005 r. ◄ pod warunkiem że:

i) Konfederacja Szwajcarska, Księstwo Liechtenstein, Republika San Marino, Księstwo Monako i Księstwo Andory stosują od tego samego dnia środki równoważne do określonych w niniejszej dyrektywie, zgodnie z umowami zawartymi przez nie ze Wspólnotą Europejską, w wyniku jednomyślnych decyzji Rady;

ii) obowiązują wszystkie umowy lub inne ustalenia, co zapewnia, że wszystkie odpowiednie terytoria zależne lub stowarzyszone (Wyspy Normandzkie, Wyspy Man oraz terytoria zależne lub stowarzyszone na Karaibach) stosują od tego samego dnia automatyczną wymianę informacji w ten sam sposób, jaki jest przewidziany w rozdziale II niniejszej dyrektywy (lub w okresie przejściowym określonym w art. 10, stosują podatek u źródła na tych samych warunkach, co określone w art. 11 i 12).

3. Rada podejmuje decyzję jednomyślnie, przynajmniej sześć miesięcy przed dniem 1 stycznia 2005 r., czy warunki określone w ust. 2 zostaną spełnione, uwzględniając dni wejścia w życie właściwych środków w zainteresowanych państwach trzecich i terytoriach zależnych lub stowarzyszonych. Jeżeli Rada nie podejmuje decyzji, że warunki te nie zostaną spełnione, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, przyjmuje nowe daty do celów ust. 2.

4. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

5. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję i przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą oraz tabele korelacji między niniejszą dyrektywą a przyjętymi przepisami krajowymi.

Artykuł 18

Przegląd

Co trzy lata Komisja przedstawi Radzie sprawozdanie dotyczące funkcjonowania niniejszej dyrektywy. Na podstawie tych sprawozdań, Komisja, w odpowiednim przypadku, proponuje Radzie wszelkie zmiany w dyrektywie, jakie mogą okazać się niezbędne w celu lepszego

▼B

zapewnienia efektywnego opodatkowania dochodów z oszczędności i usunięcia niepożądanych zakłóceń konkurencji.

Artykuł 19

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 20

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ POWIĄZANYCH PODMIOTÓW OKREŚLONYCH W ART. 15

Do celów art. 15, następujące podmioty będą uznawane za „powiązane podmioty działające w charakterze organu władzy publicznej lub którego rola uznawana jest na mocy umowy międzynarodowej”:

— podmioty w Unii Europejskiej:

Belgia	Vlaams Gewest (Region Flamandzki) Région wallonne (Region Waloński) Région bruxelloise/Brussels Gewest (Region Brukselski) Communauté française (Wspólnota Francuska) Vlaamse Gemeenschap (Wspólnota Flamandzka) Deutschsprachige Gemeinschaft (Wspólnota Niemieckojęzyczna)

▼M3

Bułgaria	Общините (gminy) Социалноосигурителни фондове (Fundusze Ubezpieczeń Społecznych)

▼B

Hiszpania	Xunta de Galicia (Organ Wykonawczy Regionu Galicji) Junta de Andalucía (Organ Wykonawczy Regionu Andaluzji) Junta de Extremadura (Organ Wykonawczy Regionu Extremadury) Junta de Castilla-La Mancha (Organ Wykonawczy Regionu Castilla-La Mancha) Junta de Castilla-León (Organ Wykonawczy Regionu Castilla-León) Gobierno Foral de Navarra (Władze Regionalne Navarry) Govern de les Illes Balears (Władze Balearów) Generalitat de Catalunya (Autonomiczne Władze Katalonii) Generalitat de Valencia (Autonomiczne Władze Walencji) Diputación General de Aragón (Regionalna Rada Aragonii) Gobierno de las Islas Canarias (Władze Wysp Kanaryjskich) Gobierno de Murcia (Władze Murcji) Gobierno de Madrid (Władze Madrytu) Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Władze Autonomicznej Wspólnoty Kraju Basków) Diputación Foral de Guipúzcoa (Regionalna Rada Guipúzcoa) Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Regionalna Rada Biskajska) Diputación Foral de Alava (Regionalna Rada Alavy) Ayuntamiento de Madrid (Rada Miasta Madrytu) Ayuntamiento de Barcelona (Rada Miasta Barcelony) Cabildo Insular de Gran Canaria (Rada Wyspy Gran Canaria) Cabildo Insular de Tenerife (Rada Wyspy Teneryfa) Instituto de Crédito Oficial (Instytucja Kredytu Publicznego) Instituto Catalán de Finanzas (Instytucja Finansowa Katalonii) Instituto Valenciano de Finanzas (Instytucja Finansowa Walencji)
Grecja	Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Krajowa Organizacja Telekomunikacyjna) Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Krajowa Organizacja Kolei) Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Publiczna Spółka Energetyczna)
Francja	La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Fundusz Umorzenia Długu Publicznego) L'Agence française de développement (AFD) (Francuska Agencja Rozwoju) Réseau Ferré de France (RFF) (Koleje Francuskie) Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Fundusz Autostrad Krajowych) Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Pomoc Publiczna Szpitali Paryskich) Charbonnages de France (CDF) (Francuska Rada ds. Węgla) Entreprise miniére et chimique (EMC) (Spółka Górnicza i Chemiczna)
Włochy	Regiony Prowincje Władze miejskie Cassa Depositi e Prestiti (Fundusz Depozytowy i Pożyczkowy)

▼M1

Latvia	pašvaldības (samorządy lokalne)
Polska	gminy powiaty województwa związki gmin związki powiatów związki województw miasto stołeczne Warszawa Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Agencja Nieruchomości Rolnych

▼B

Portugalia	Região Autónoma da Madeira (Autonomiczny Region Madeiry) Região Autónoma dos Açores (Autonomiczny Region Azorów) Władze Miejskie

▼M3

Rumunia	autoritățile administrației publice locale (lokalne organy administracji publicznej)

▼M1

Słowacja	mestá a obce (gminy) Železnice Slovenskej republiky (Słowackie Koleje Państwowe) Štátny fond cestného hospodárstva (Narodowy Fundusz Zarządzania Drogami) Slovenské elektrárne (Słowackie Zakłady Energetyczne) Vodohospodárska výstavba (Przedsiębiorstwo Wodociągów)

▼B

— podmioty międzynarodowe:

European Bank for Reconstruction and Development (Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju)

European Investment Bank (Europejski Bank Inwestycyjny)

Asian Development Bank (Azjatycki Bank Rozwoju)

African Development Bank (Afrykański Bank Rozwoju)

World Bank/IBRD/IMF (Bank Światowy/IBRD/MFW)

International Finance Corporation (Międzynarodowa Korporacja Finansowa)

Inter-American Development Bank (Międzyamerykański Bank Rozwoju)

Council of Europe Soc. Dev. Fund (Fundusz Rozwoju Społecznego Rady Europy)

Euratom (Euratom)

European Community(Wspólnota Europejska)

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andyjska Korporacja Rozwoju)

Eurofima

European Coal & Steel Community (Europejska Wspólnota Węgla i Stali)

Nordic Investment Bank (Nordycki Bank Inwestycyjny)

Carrabean Development Bank (Karaibski Bank Rozwoju)

Przepisy art. 15 pozostają bez uszczerbku dla wszelkich zobowiązań międzynarodowych, jakie Państwa Członkowskie mogły zaciągnąć w stosunku do wyżej wymienionych podmiotów międzynarodowych.

— Podmioty w państwach trzecich

Podmioty spełniające następujące kryteria:

1. podmiot wyraźnie uznawany za podmiot publiczny według kryteriów krajowych;
2. taki podmiot publiczny jest producentem nierynkowym, zarządzającym i finansującym zespół działań, głównie zapewniając towary i usługi nierynkowe, przeznaczone na użytek społeczności, skutecznie kontrolowany przez władze centralne;
3. taki podmiot publiczny jest dużym i regularnym emitent skryptów dłużnych;
4. zainteresowane państwo może zapewnić, aby taki podmiot publiczny nie korzystał z wcześniejszego umorzeniaw przypadku klauzul dotyczących ubruttowienia.